

stå her fra talerstolen og lægge mig fast på en bestemt tidsplan med hensyn til de her ting.

Det, det handler om for mig, er, at vi har den nødvendige viden. Og det er jeg bare ikke overbevist om at vi har på nuværende tidspunkt.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Og så går vi videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er Jørn Jespersen.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes, at det, der er det helt overordnede i den her debat, er en konstatering af, at det rent symbolske, der ligger i, at det nu ikke længere hedder en pesticidhandlingsplan, men kun en pesticidplan, meget direkte og konkret også afspejler sig i indholdet. Der er meget mindre handling mod overforbruget af pesticider, end der har været tidligere – meget mindre handling.

Ambitionsniveauet er nedsat ganske markant. Reduktionstakten i forbruget af pesticider er nedsat ganske markant. Og så kan man selvfølgelig godt, som regeringspartierne og Dansk Folkeparti gør, rose sig af, at det er den mest vidtgående plan nogen sinde. Det er jo det samme som at sige, at man skal lære mere, efterhånden som man kommer op i en højere klasse i skolen. Det er da rigtigt. Men sagen er bare, at med det ambitionsniveau, der ligger, bliver der mindre og mindre nyt at lære, efterhånden som man kommer op i 4. og 5. og 7. klasse.

Og hvis regeringens linje var fulgt, så kunne man sige, at efter 8. klasse kan man tilsyneladende ikke lære mere, for så er ambitionsniveauet lig nul. Der sker meget mindre år for år i denne her plan, end der gjorde tidligere.

Jeg synes i øvrigt, det er skuffende, at man aldrig nogen sinde kan få en udmelding fra Det Konservative Folkeparti omkring deres ambitioner på miljøområdet. Det tyder på, at Det Konservative Folkeparti totalt har opgivet at have en selvstændig miljøprofil. Man ligger fuldstændig fladt underdrejet i forhold til Venstre. Det Konservative Folkeparti er intet værd på miljøområdet, har ingen selvstændige meninger om noget som helst.

Så havde jeg en diskussion med hr. Dohrmann omkring reduktionen og økonomien. Og der er det selvfølgelig rigtigt, at hvis man begynder at snakke om en reduktion ned til nul, så begynder der at være nogle omkostninger, som

man skal veje op imod nogle fordele, og som man kan diskutere hvor hurtigt kan ske.

Kl. 15.15

Men det, jeg taler om, og som jeg egentlig også fornemmede hr. Dohrmann snakkede om, er Bichel-udvalgets vurdering, nemlig at man kan nedsætte behandlingsintensiteten til 1,4 i løbet af en kortere årrække uden økonomiske tab for hverken erhvervet eller samfundet. Det undrer mig, at man på den baggrund nu har en ambition om at nå et mål, der hedder 1,7, altså højere end det, som det var muligt at gøre uden økonomiske tab, og endda først i 2009. Det er da hamrende uambitiøst.

Vi synes, man skulle holde fast i 1,4 i 2007 eller 2008, fordi det kan gøres uden tab. Vi havde egentlig gerne set, at man kom endnu videre, fordi vi mener, der er så store gevinster ved at gøre det, at det opvejer nogle af tabene. Men man har altså fra regeringens og Dansk Folkepartis side sat et ambitionsniveau, som er meget lavere og skal opfyldes meget senere, end det kunne lade sig gøre uden økonomiske tab, og det har vi ikke fået nogen særlig god forklaring på.

Så synes jeg, at miljøministeren for god ordens og for anstændighedens skyld måske skulle forklare sine stadig mere vildledende udtalelser om det såkaldte varslingssystem. Fordrejningerne og vildledningen bliver stadig grovere, når det drejer sig om varslingssystemet. I dag hedder det sig, at den tidligere regering ville nedlægge varslingssystemet, og at den nuværende regering vil opretholde det. Nej, hr. miljøminister: Er den historiske sandhed ikke, at varslingssystemet kom ind i finanslovene for årene 1998 til 2001 på SF's foranledning med i gennemsnit 11 mio. kr. om året? Og at bevillingen udløb, fordi den var 4-årig med ophør ved udgangen af 2001 og derfor var til forhandling mellem forligspartierne om finansloven for 2002?

Den var ganske rigtigt ikke med i regeringens udspil dengang, hvad jeg syntes var kritisabelt. Man brugte den taktik, at SF selv kunne få lov til at fylde sine miljøbevillinger op, for så vidste SF jo, hvad man skulle bruge eventuelle indrømmelser til. Derimod havde de nuværende regeringspartier og daværende oppositionspartier, Venstre og De Konservative, ikke bevillingen til varslingssystemet med i deres forslag til finanslov, man havde det heller ikke, da man kom i regering, og man havde det heller ikke med i den endelige finanslov, da den blev vedtaget. Men